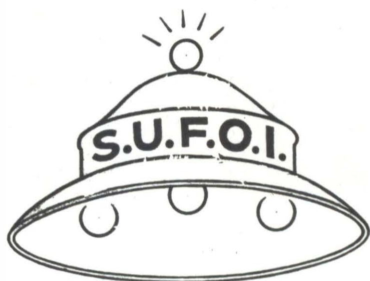
UFO NYT

S. U. F. O. I.

Marts 1963

Pris 2,00 kr.
Incl. oms.

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget SUFOI
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 516 75
Pris 24 kr. pr. år

Redaktion:
Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Organisationsoversigt:

Se UFO-NYT januar 1963

Ungdomslejr

SUFOI vil i år i tiden fra søndag den 28. juli til søndag den 4. august afholde en ungdomslejr i Urup skov ved Østbirk.

Adgang til lejren har unge piger og mænd i alderen 15—20 år. Se UFO-NYT april 1963 for nærmere enkeltheder, men reserver allerede nu ugen, hvis du er interesseret. H. C.

Støttefonden

Ved regnskabets oplæsning i Fredericia var kassebeholdningen 453,15

siden indkommet:

C. A.	6,00
H. N.	20,00
A. C. R.	7,00
A. A.	1,00
A. L.	1,12
J. F. J.	1,00
L. H. F.	1,00
Kongres	20,51
C. A. J.	1,00
V. S.	1,00
K.	400,00
J. H.	0,41
K. M.	1,00
A. C.	7,00
A. A.	1,31
H. J.	1,00
J. F. J.	1,00
K. F. M.	1,00
S. S.	5,00
D. N.	25,00
F. P.	16,00
C. A. J.	1,00
E. M.	6,00
J.	11,00
A. B.	1,00
Nåle	44,50
I alt	1035,00

 AKTUELT

KONGRESSEN

Sidste frist for tilmelding

Nu, hvor disse linier skrives (21. februar) er der indbetalt godt 5.000 kroner til Adamskis rejse. Det er ca. to trediedele af det beløb, vi skal bruge til arrangementets gennemførelse.

Dette billede vil selvfølgeligt have ændret sig nu, hvor De læser dette — men hvor meget?

Vi har ikke tid til at vente ret meget længere, inden vi træffer endelig beslutning om Adamskis deltagelse.

Tilmeldingen slutter derfor søndag den 17. marts. Dagen efter går der til — eller framelding til Adamski.

Har De endnu ikke tilmeldt Dem, er det så sandelig ikke for tidligt at gøre noget ved den sag, hvis De da overhovedet er interesseret!!

Læs artiklen om Adamskis planlagte rejse til Danmark i UFO-NYT januar 1963 og send Deres tilmelding straks —. Efter den 17. marts vil det være uigenkaldeligt slut.

H. C.

Transport til kongressen

Interesserede til SUFOI-kongressen i Fredericia, som bor på eller nær ruten.

Sundsvall - Stockholm - Hälsingborg

kan henvende sig til:

Sune Sundberg, Skiftesvägen 20,
Sundsvall, Sverige, Tlf. 060/51860.

Cosmic Philosophy

På grund af overvældende mange henvendelser meddeler vi på denne måde, at Cosmic Philosophy
KUN FÅS PÅ ENGELSK!

Fund af ældgamle hulemalerier

Ought to be translated.

Professor Walther Matthes, leder af Instituttet for Forhistoriske Studier, har erklæret, at der i Elbens stejle bredder er fundet tegninger, som meget vel kan antages at være de ældste menneskabte hulemalerier i verden.

Disse malerier, som menes at stamme fra Istiden (÷ 200.000 år før Chr.), er dobbelt så gamle som de berømte franske og spanske hulemalerier.

I løbet af fem år har professor Matthes udgravet mere end 500 tegninger. For størstedelen er de ikke større end tændstikæsker og forestiller menneske- og dyrehoveder fra istiden.

Professor Matthes erklærede i et interview med AP:
— Skønt det er umuligt at antyde den nøjagtige alder, må disse malerier betragtes som de ældste menneskeskabte billeder, der er blevet fundet indtil dato. Disse malerier er i sig selv en sensation, fordi billederne af menneskehoveder *næppe viser nogen lighed* med den kendte, abelignende Neanderthalmand. I stedet viser de klart, hvad vi ville kalde „fuldkommen menneskelige træk". Som følge deraf kræver det grundige undersøgelser i spørgsmålet om, hvorvidt vi stadig kan betragte Neanderthalmanden som en menneskeart, hvilket hidtil er blevet antaget. Vi er nu meget mere tilbøjelige til at betragte ham som en *degenereret afart af Homo Sapiens.*

Professor Matthes har holdt sin opdagelse hemmelig i fem år for at udarbejde sine resultater i al stilhed. Hans fund kan meget vel vise sig at være nogle af de mest sensationelle historiske opdagelser.

Kommentar: Hvis Neanderthalmanden skulle vise

Fortsættes på bagsiden.

UFO - observationer
over Skandinavien

Ought to be translated.

I tidsrummet fra den 10. januar til den 11. februar 1963 er der til SUFOI's Rapportcentral indkommet 11 rapporter, hvoraf 5 er fra 1963. Det samlede antal rapporter er nu nået op på 1952, der fordeler sig således:

Fra før 1959	341 rapporter
Fra 1959	792 rapporter
Fra 1960	276 rapporter
Fra 1961	384 rapporter
Fra 1962	154 rapporter
Fra 1963	5 rapporter
I alt ...	1952 rapporter

Den forløbne måner har været præget af en hel del avisskriverier om lysende himmelfænomener af mange slags. Over Jylland og Sjælland blev et stærktlysende objekt set den 11. januar. Flyvevåbnet mente, at det sikkert var udstødsflammer fra en Air France DC-8, der skulle have passeret Jylland på samme tidspunkt. For det første er det ikke almindeligt, at der ses udstødsflammer fra et sådant fly. Jeg har aldrig set det, hverken under opstart eller take-off, hvor det er mest sandsynligt, at det kan ske. Dernæst flyver en DC-8 normalt i 10—13.000 meters højde, hvorfra man kan slutte, at det må være nogle enorme flammer, for at de skulle kunne ses fra jorden — for slet ikke at tale om observatøren på Sjælland. Og til allersidst: Nok flyver en DC-8 hurtigt, men den krydser nu ikke det meste af himmelbuen på 4—5 sekunder. Med andre ord: Vær på vagt for det sludder, der bliver udtalt, når vi har haft et eller andet himmelfænomen. — Det sjoveste er, at Flyvevåbnet i deres iver for at bortforklare noget, som de øjensynligt har troet var et UFO, overså, at observationen 99 % sikkert var et meteor, idet det havde alle de karakteristika, der passer på et sådant.

Foruden ovennævnte observation sås en mængde

N Norge S Sverige T Tyskland DV Detektorvarsling

JULI			AUGUST			SEPTEMBER			OKTOBER			NOVEMBER			DECEMBER		
S 1	1		O 1	1		L 1	1	1 DV	M 1			T 1			L 1		
M 2			T 2			S 2		2 DV	T 2			F 2			S 2		
T 3			F 3			M 3		1 DV	O 3	1		L 3		1 DV	M 3		
O 4			L 4			T 4			T 4			S 4	2		T 4		
T 5			S 5	1		O 5		1 DV	F 5	2	2 DV	M 5			O 5		
F 6			M 6			T 6		1 DV	L 6			T 6			T 6		
L 7			T 7			F 7	1		S 7			O 7	2		F 7	1	
S 8		1 DV	O 8			L 8			M 8			T 8			L 8		
M 9		1 DV	T 9			S 9			T 9			F 9			S 9		
T 10			F 10			M 10			O 10			L 10			M 10		
O 11	3		L 11		1 DV	T 11			T 11			S 11			T 11		
T 12	1		S 12	1		O 12			F 12			M 12			O 12		
F 13		1 DV	M 13			T 13			L 13	1		T 13			T 13		
L 14	1		T 14			F 14			S 14	1		O 14			F 14	1	
S 15			O 15			L 15		2 DV	M 15			T 15			L 15		
M 16			T 16	1		S 16			T 16			F 16			S 16		
T 17			F 17			M 17			O 17			L 17			M 17	1	
O 18	1		L 18			T 18			T 18			S 18			T 18		
T 19			S 19	1		O 19		5 DV	F 19			M 19			O 19		
F 20			M 20			T 20			L 20			T 20			T 20	1	
L 21	2		T 21	1	1 DV	F 21			S 21	1		O 21			F 21	1	
S 22			O 22		1 DV	L 22			M 22			T 22			L 22		
M 23			T 23			S 23			T 23	1		F 23			S 23		
T 24			F 24			M 24	1	2 DV	O 24			L 24			M 24	2	
O 25		1 DV	L 25			T 25	1	1 DV	T 25			S 25			T 25		
T 26	1		S 26	3		O 26	1		F 26			M 26			O 26		
F 27			M 27			T 27			L 27			T 27			T 27		
L 28			T 28			F 28	1		S 28			O 28			F 28		
S 29			O 29			L 29			M 29	2		T 29			L 29		
M 30			T 30			S 30			T 30			F 30			S 30		
T 31			F 31						O 31	1	1 DV				M 31		
10 + 4 DV			*9 + 3 DV*			*6 + 16 DV*			*10 + 3 DV*			*4 + 1 DV*			*7 + 0 DV*		

røde lyskugler, hvilket foranledigede flere eftersøgninger efter nødstedte skibe. Alle uden resultat. Søværnskommandoen i Århus følte sig foranlediget til at sige, at de røde lysfænomener skyldtes reflekser i isen fra et fyrtårn uendeligt langt borte. Den forklaring holder vist ikke for en nærmere efterprøvning, og under alle omstændigheder forklarer den ikke de observationer, der fandt sted i dagslys.

Det er bemærkelsesværdigt, at sidste års (1961) bølge af røde lyskugler også kom i januar/februar. I 1961 var der endda ikke is, som fyrtårnene kunne spejle sig i.

. . . Hr. F. Peitersen observerede den 17. december et objekt fra Tørring. Observatøren kom kørende i bil kl. 16,30 sammen med sine to drenge. De fik øje på et rødgult objekt og stoppede bilen for at kunne iagttage det nærmere. Objektet var forsynet med en gul korona, der var større end det selv. Lyset fra objektet var stærkt og konstant. Objektet fløj med en anslået hastighed af 50 km/t. Efter et par minutters observation kunne det ikke iagttages mere, idet det forsvandt bag en bakke, da det dykkede ned over Julsø.

Den 20. december kl. 19,15 iagttager hr. V. Jacobsen fra København et Adamski-rumskib i vestlig retning. Det stod stille på himlen 20 grader over horisonten. På den venstre del af objektet var der et stærkt pulserende lyskraftigt område med gule nedadvendende lysstråler. Resten af objektet var hvidligt lysende og ikke særlig tydeligt.

Hr. Preben Rix kører den 21. januar kl. 0030 på landevejen fra Kerteminde mod Nyborg. I Avnslevs nordlige udkant fik han vanskeligheder med sin knallert (en gammel skade). Medens hr. Rix udbedrer skaden høres en summende lyd, og da han ser op, får han øje på et tokronestort objekt over en række træer til højre for vejen. Efter at have iagttaget objektet et øjeblik, starter hr. Rix knallerten og kører langsomt videre. Objektet følger med. Objektet var et kuglerundt lys uden konturer. men flerfarvet, idet det i centrum var grønt, ved kanten gult og midt i mellem lyslilla. Objektet var forsynet med en gul hale, der var regelmæssig som en lyskegle og dobbelt så lang som objektet, men kun en fjerdedel så tyk som objektet . . . Hr. Rix standser knallerten igen, og i det samme standser objektet op, for at sætte i gang igen sammen med observatøren. Da han nåede op til hovedvej 1, fortsatte objektet ligeud samtidig med at det begyndte en jævn stigning. Ligeledes ændredes objektets lys til gult og næsten hvidt. Observationen varede ca. et kvarter.

Der har i det hele taget været gang i sagerne på Fyn, idet de sidste 6 rapporter SUFOI har modtaget, har været fra Fyn.

Samme objekt, som hr. Rix observerede, blev muligvis set samme dags aften i Nyborg. Hr. E. N. fra Korsgade 2, Nyborg, var på vej op til sin lejlighed, da han fra døren til gården fik øje på et meget stærkt lys, der fløj i lige linnie over gårdspladsen, tilsyneladende i ret lav højde. Det forsvandt over hustagene efter at være blevet iagttaget i 15 sekunder. Objektets udseende var meget lig førnævnte objekts, idet det var tokronestort i udstrakt arm, rundt, gult og forsynet med en lang, gul hale, som efter et meteor.

Den 1. februar kl. 17,50 stod en flok unge mennesker og ventede på en bus på Næsbyvej, Næsby. Pludselig fik en af pigerne øje på en stor, klar stjerne, der så ud som planeten Venus, når den er klarest. Objektet bevægede sig henover himlen med en fart af 3 grader per sekund, med kurs fra nord mod øst Efterhånden aftog objektet fart. Til sidst stod det helt stille i nogle sekunder. Så bevægede det sig tilbage igen ad tilsyneladende samme bane, som det kom ad. Lige før objektet forsvandt bag bygninger i nord, skiftede det farve fra hvidgult til mørkerødt. Der var i alt 6 observatører. Samlet observationstid 1 minut.

. . . Der er den forløbne måned modtaget tre detektormeldinger. Det var samme detektor, som ringede mellem klokken 16,02 og 17,25 den 23. januar. Detektoren er opstillet i Kgs. Lyngby, og der blev intet observeret.

ej.

Det er bemærkelsesværdigt, at sidste års (1961) bølge af røde lyskugler også kom i januar/februar. I 1961 var der endda ikke is, som fyrtårnene kunne spejle sig i.

Som man vil se af årsoversigten „følges observationerne ad" de fleste gange. Mange af de lange perioder uden observationer skyldtes bl. a. at vejret var meget utilfredsstillende til at gøre obser-

vationer i. Af rapporterne var 4 norske og 8 svenske. Vi håber, at i hvert fald nordmændene vil få indsamlet flere rapporter i 1963.

Der indkom 55 DV i 1962. Der var kun direkte observation i eet tilfælde. Vejret var nu heller ikke det bedste, idet vejret i 27 tilfælde er opgivet til overskyet eller tåget. I 11 tilfælde har der været skyet, medens det har været klart vejr i 13 tilfælde. På 4 blanketter var vejrforholdene ikke opgivet.

Scandinavian UFO-Sightings

This month we have received 11 reports of which 2 were from 1959, 4 from 1962 and 5 from 1963. In addition to this we got 3 detector-alarms. In no case were objects observed.

As you have allready noticed this month brings to you the 1962-survey of sightings. Due to that we are in lack of space and are not able to bring comments on the 11 sightings.

Concerning the survey, please note that DV = detector-alarm.

ej.

Teknisk aktuelt

Ought to be translated

1. Den 1. november 62 opsendte Sovjet fra en „tung drabant" den 893,5 kg tunge marsraket, MARS I. Den 19 maj vil den passere Mars i en afstand af højst 193.000 km. Set fra denne afstand er Mars 4 gange så stor som fuldmånen, så det skulle være muligt at få gode fotografier.

Ved hjælp af MARINER 2's passage forbi Venus i en afstand af 35.412 km er det lykkedes at bestemme Venusmassen til *0,81485* + ÷ 0,015 % af Jordens masse. Den tidligere bestemmelse var *0,80* + ÷ 2 %, altså god overensstemmelse. I februar gav NASA en fuldstændig rapport over temperaturmålingerne, den vil blive bragt i april-nummeret af UFO-NYT.

3. Både MARS I og MARINER 2 har bekræftet eksistensen af et interplanetarisk magnetisk felt på 4—12 gamma. Jordens felt er på 50.000 gamma.

4. Takket være successen med MARINER 2 vil NASA ikke sende nogen raketter til Venus i jan. 64., men derimod senere på året to raketter med TV til Mars.

5. Hvis Gordon Coopers 1—1½ døgns lange tur bliver vellykket, skal Alan Shepard i efteråret op på en 3 døgns tur i den 1300 kg tunge Merkur-kapsel.

6. „UFO-JAGT" med drabanter?

Siden den 22. november 61 har USAF fra Kalifornien opsendt mindst 40 drabanter, som er omgivet af den største hemmelighedsfuldhed. De kan inddeles i tre grupper:

1) FERRET på 1 tons. Aflytter radiosignaler og samtaler.
2) SAMOS på 2,5 tons. Fotograferer som U-2.
3) DISCOVERER på 1 tons. Forskningsdrabant.

Der foreligger intet som helst om det, men man kan få den ide, at DISCOVERER bl. a. går på UFO-jagt. Det kan gøres på følgende måde:

De UFOer, som man af og til ser i nærheden af jorddrabanterne forstyrrer det magnetiske felt, grundet deres drivkraft. Hvis nu et magnetometer i DISCOVERER registrerede disse forstyrrelser og bestemte retningen til UFOet skulle det være muligt med et TV-kamera udstyret med kikkertlinse at få nogle gode billeder af denne. Disse billeder kunne så returneres til Jorden i kapsler. Men som sagt det er kun gætteri.

7. „Missiles and Rockets" 24. januar 63 skriver at MARINER 2 har vist, at det er en ionosfæretemperatur, man har målt. Uofficielt oplyses endvidere, at det ikke har været muligt at bestemme Venus's overfladetemperatur nøjagtigt, grundet den tætte ionosfære.

8. Russeren Mihailov har endnu en gang opdaget O_2 (ilt) i Venusatmosfæren. Han siger at „Venus ligner Jorden".

(F. P.) H. S.

En svensk præst sagde forleden: — Når visse planeter er ubeboede, kan det skyldes, at deres atomvidenskabmænd har været dygtigere end vores.

Rumteknik og viden II
Raketmotorer

Ought to be translated

En raketmotor er i princippet den simpleste form for en varmekraftsmaskine, der kendes. Den består blot af et forbrændingskammer, hvorfra glødende forbrændingsgasser blæses ud gennem en åbning i kammerets ene ende. Herved opstår den reaktionskraft, der driver raketen frem. Princippet er udtrykt i den af Newton formulerede lov:

aktion = reaktion

Indviklet? Ikke spor, princippet kendes af alle. Tænk Dem engang stående på rælingen af en robåd. Spring ud fra båden, idet De sætter af fra kanten, og hvad sker? De vil bemærke, at båden ikke bliver liggende stille, men at den bevæger sig væk i en retning stik modsat den, De selv sprang i. Foretager De forsøget med en række både af forskellig vægt, vil De opdage, at såfremt Deres spring hver gang er lige langt, vil bådene bevæge sig langsommere og langsommere. Tager De en tilstrækkelig tung båd, vil den blive liggende stille. Vi har gjort den erfaring, at der er en sammenhæng mellem Deres vægt (masse) og hastighed på den ene side og bådens vægt og hastighed på den anden side. Ved eksperimentet og målinger vil man få disse forhold udtrykt i ligningen:

$$m \times v = M \times V$$

hvor *m* er Deres vægt og *M* er bådens vægt, og *v* er Deres hastighed og *V* bådens hastighed.

Javel, vil man så sige, men hvad så ude i rummet? Der vil ske nøjagtigt det samme. De omtalte forhold er et anliggende mellem Dem og båden. Spiller luften og vandet da ingen rolle? Jo, begge dele yder modstand mod bevægelsen, hvilket vil give mindre unøjagtigheder i de opnåede resultater, hvis man ikke kompenserer for dem, men de ændrer ikke det principielle i loven.

I raketten vil reaktionskraftens størrelse afhænge bl. a af forbrændingsgassernes udstrømningshastighed. Denne hastighed er igen afhængig af forbrændingskammerets udformning og temperaturen i kammeret. Som drivmiddel kan anvendes både flydende og faste brændstoffer. Ved valg af brændstof spiller forskellige forhold ind. Det er klart, at man her er interesseret i så stor udnyttelsesgrad som muligt, hvilket vil sige at man ønsker et brændstof, som vejer og fylder så lidt som muligt i forhold til den kraft, man ønsker udviklet. At disse forhold har så stor betydning kan bedst belyses ved et eksempel. De raketter, der i dag anvendes, har en meget stor startvægt. Raketsystemet JUNO II, som amerikanerne har brugt til flere opsendelser har en samlet vægt på omkring 50 tons, men sidste trin vejer kun 30 kg og heraf er nyttelasten kun 6 kg. Sagt på en anden måde er nyttelasten i dette tilfælde 8400 gange så lille som rakettens vægt ved starten. Nævnes skal det også, at af rakettens samlede vægt er op imod 80 % brændstof.

Det er sagt, at raketprincippet er enkelt, men hvorfor bliver raketten da så kompliceret og vanskeligt et apparat at have med at gøre, vil man måske spørge? Det er korrekt, at der findes mange komplikationer, men disse skyldes ikke princippet, men derimod de krav man stiller ved anvendelsen af raketterne. Jeg skal her nævne en række af disse forhold.

1. Man ønsker at anvende stoffer med høj brændværdi og forbrændingen må ske i et kammer under størst mulig tryk. I praksis skulle det føre til fremstilling af en motor, der virker ved et tryk på mellem 50 og 100 atmosfærer og temperaturer på mellem 3000—3500 grader Celcius i forbrændingskammeret. For at give en forestilling om, hvor usædvanlige disse betingelser er m. h. t. opbygning af brændkammer, de anvendte materialer m. m., er det nok at gøre opmærksom på, at det flydende brændstof, der anvendes i raketmotorerne, frembringer mange hundrede gange mere varme pr. sekund og rumenhed i forbrændingskammeret end for eks. en bilmotor og mange tusind gange mere end en dampkedel.

2. Brændstoffet er højeksplosivt og meget vanskeskeligt at omgås. Påfyldning kræver meget stor omhu og anvendelse må ske under udfoldelse af alle tænkelige sikkerhedsforanstaltninger.

3. De moderne kraftige raketter forsyner man gerne med flere motorer, fordi man endnu ikke kan fremstille et forbrændingskammer, der kan udvikle et træk på flere hundrede tons. Det er imidlertid en meget vanskelig sag at få flere motorer til at arbejde sammen. De skal arbejde samtidigt og jævnt, og brændstoftilførslen skal være nøje doseret. Et kritisk punkt under en flertrins rakets opsendelse er at fastholde den fastlagte kurs, skønt der sker en pludselig forandring i rumrakettens masse, hver gang et trin frigøres. Det er derfor nødvendigt at sikre sig, at mo-

torerne i hvert trin sætter ud ganske præcist. Rakettens skæbne afhænger af, hvor præcist den når op på den beregnede hastighed og fastholder kursen på det tidspunkt, da motorerne standser. Her kan man ikke tolerere fejl på blot en hundrededel procent. Regulerings- og styringsapparatur hertil er særdeles kompliceret.

4. Raketten skal konstrueres og opbygges således, at de virkninger, som fremkaldes af vibrationer, temperaturerne, kosmisk stof m. m. ikke ødelægger den.

Disse forhold er hovedårsagerne til at den færdige raket på startrampen bliver et yderst kompliceret foretagende. Vi kan fastslå at princippet er enkelt, men anvendelsen kompliceret. Føjer man så hertil de præcisionsberegninger, der går forud for opsendelsen af en satellit i kredsløb om jorden eller sender mod Månen og Venus forstår man bedre, hvilke enorme bedrifter russiske og amerikanske videnskabsmænd har udført fra 1957 og til i dag.

Frank Pedersen.

Russiske blade antyder sovjet-fremstød mod månen

(Electric Design, 2. aug., 62).

Sovjettiske planer om at sende et bemandet rumfartøj til månen bliver diskuteret med stigende iver i russiske videnskabelige kredse, antyder nylige sovjettiske publikationer.

Den følgende forsøgsvise tidsbestemmelse er fremkommet efter et studium af disse publikationer:

Kunstige jordsatellitter og bemandede rumskibe vil fortsat blive opsendt fra Sovjet for at afgøre, hvor længe et menneske kan opholde sig i rummet uden at tage skade.

Videre vil rumskibe blive sendt omkring månen med automatisk udstyr for at undersøge flere af månens mærkværdigheder.

Russerne planlægger så at sende et bemandet rumfartøj rundt om månen, og man vil gøre observationer fra rumskibets indre. Instrumenter vil blive landsat på månen, og yderligere oplysninger vil blive transmiteret til Jorden pr. radio via sovjetiske kommunikationssatellitter.

Når disse forsøg er gennemført tilfredsstillende, vil mennesker lande på månen. Den første russiske kosmonaut vil dog kun blive en kort tid. Hans erfaringer vil antyde, om det vil være nødvendigt at skabe en jordagtig atmosfære, eller om mennesker vil kunne virke i den måneatmosfære, der findes, hvordan den så end vil være.

Landing på månen.

Sovjettiske videnskabsmænd indrømmer, at de ved noget meget lidt om den kemiske sammensætning af måneoverfladen. For at få en blød landing, må de mekaniske egenskaber i månens yderste lag og den mængde is, det indeholder, være kendt.

Udvælgelsen af det rigtige landingssted er yderst vigtig. Ækvatorzonen er for varm, og landing på månens bagside er upraktisk på grund af den sandsynlige afbrydelse af radioforbindelsen med Jorden. Russerne konkluderer tilsyneladende, at det bedste landingssted er i middelbreddegraderne på den synlige side.

Før mennesket lander på månen, planlægger Sovjetunionen at sende små forskningskøretøjer, der er i stand til at bevæge sig over månens overflade og transmittere topografiske data og andre oplysninger tilbage til Jorden. Når de første kosmonauter lander, vil de have detaljerede kort over overfladen.

Russerne hævder, at de allerede har kortlagt alle træk på månens synlige side, der er 164 fod eller mere i diameter.

Sovjetiske videnskabsmænd rapporterer konstante ændringer på måneoverfladen. Kratere kommer til syne, forsvinder og ændrer størrelse.

Moskva har øjensynligt ikke bestemt, om man vil prøve at afsende et måneskib fra Jorden eller fra en stor kredsende rumplatform. Der er stadig problemer i forbindelse med konstruktionen af en sådan rumstation, der skal løses.

For at modvirke meteoritter på månerejser forstiller russerne sig kraftige kvantumgeneratorer, som virker inden for næsten hele de elektromagnetiske bølgers spændvidde. Der ville kunne skabes kraftige lysstråler af stor tæthed, som kunne udøve et enormt tryk. Sendt forud for rumskibet ville strålerne feje meteoritterne bort og lave dem om til støv.

Oplysninger om disse og andre russiske rumforetagender er opsummerede i Soviet-Bloc Research in Geophysics, Astonomy and Space, nr. 36. 1962, der publiceres af kontoret for tekniske tjenester inden for US Department of Commerce.

Cosmic Newslette – Videnskab og Teknologi I.

George Adamski skriver

Der gøres i dag mange bestræbelser for, på bedst mulig måde, at sikre vore børns og deres børns fremtidige levevilkår, således at de i fuldt omfang må kunne glæde sig over alle de gode ting, som kan udrettes her i livet. Religionsorganisationen og andre institutioner arbejder for det samme mål. Disse bestræbelser til menneskehedens bedste kan blive til virkelighed langt hurtigere, end vi forstiller os. Ved fælles anstrengelse fra alle sider kunne verden blive et himmerige på jorden. Hvis alt dette da gøres, og principperne til en livsførelse af den slags er etableret (til gavn og glæde for mennesker på Jorden), Hvad godt vil der være opnået, hvis der ikke er mennesker tilbage på Jorden?

Den øjeblikkelige strålings fare er langt større, end de fleste af os gør os nogen forestilling om. Hvis vi får en atomkrig, vil der, ifølge de resultater, de førende videnskabmænd er nået til, ikke blive nogen tilbage til at nyde frugterne af vore anstrengelser. Skulle nogle overleve, hvilket gode ville det så være, hvis de ikke er i stand til at formere sig? Efter kort tids forløb ville de være uddøde, og verden være overladt til sig selv, uden en levende sjæl på den.

Videnskabsmændene har, på nuværende tidspunkt, overhovedet ingen kendskab til, hvor mange mennesker, der allerede er skadede af den tilstedeværende strålings energi, som dækker Jorden. Der er bestemte sygdomme, som lægerne indrømmer, de ikke ved, hvor stammer fra. I mangel af et bedre navn er de som regel betegnet, som en ny type virus. Mennesker over hele verden er skadede på en eller anden måde af ukendte former for sygdomme.

Hvad tror De, der vil ske, såfremt de fire atomnationer fortsætter med prøvesprængningerne? Mulighederne for at de vil, er tilstede. Det giver yderligere stof til eftertanke, at Israel og sandsynligvis Kommunist-Kina vil prøvesprænge deres nyopfundne våben ved udgangen af dette år. Atomkraft er blevet til en „Frankenstein“. For øjeblikket må vi være taknemmelige over at kun fire nationer endnu har prøvesprængt: U. S. A., U. S. S. R., England og Frankrig.

Hvis det ikke er livsfarligt, hvorfor har regeringerne da foreslået beskyttelses-foranstaltninger, Men hvis luften er så forurenet, at det vil tage år, før den er fri for radioaktivitet, og vi stadigvæk har nedfald fra de første bombeeksplosioner, hvorledes kan da nogen blive i et beskyttelsesrum i al den tid? Eftersom vi har forøget aktiviteten, så det ikke gør så stor forskel, om vi har atomkrig eller fortsat prøvesprængninger, er vi i færd med at fylde vor atmosfære til et punkt af absolut forgiftning, som vil påvirke hele verdens befolkning. Er vi villige til at stå ansigt til ansigt med tilintetgørelsen, det være sig atomkrig eller fortsat prøvesprængning? De mennesker, der bliver tilbage, vil blive sterile og vil ikke kunne få børn. Er vi så blinde, at vi ikke kan se det uhyre der svæver over vore hoveder, og som er rede til at kræve vore og vore børns liv? Hvorfor skal nogen nation have lov til at fortsætte med deres vanvittige plan og udsætte verdens befolkning og uskyldige mennesker for sådan et endeligt, forbundet med de store mængder af lidelser, som følger med? Jeg tror, at folket skulle lade høre fra sig over for deres regeringer, som så skulle henvende sig til de fire eller seks nationer, der er en trussel mod vor civilisation.

Hvorfor skulle verdens mødre tillade, at deres børn bliver udsat for en sådan tortur? Alt sammen på grund af nogle få sindsyge mennesker. De har lidt for at bringe børnene frem, hvorfor skulle de nu se deres afkom lide, når det ikke er nødvendigt Jeg tror, at største parten af Jordens befolkning er intelligente nok til at se denne store fare. Vil vi lade Djævelen fortsætte på sin vej og lade ham fortære alt levende, og ingenting gøre mod det? Eller skal vi forene os til én stemme i forsvaret af alt menneskeligt liv på Jorden? Vi har menneskelige foreninger til dyrenes beskyttelse. Er vi, som mennesker, ikke værdige til den samme hensyntagen?

Jeg siger, at vi er det. Hvis vi da er, lad os så stå sammen om anstændighed og respekt for det liv, som Skaberen har bestemt for denne Jord, og tage skridt til at få udryddet strålingsuhyret. Lad vore røster blive hørt over hele verden, imellem alle nationer og racer, som én stemme, for at frelse de uskyldige fra at blive fortæret af dette vanvid. — Alle mødre skulle oversvømme deres regeringer med protester mod vedvarende prøvesprængninger i såvel atmosfæren som i undergrunden. Det skulle foregå uden voldsomhed, på en fredelig, fælles og fornuftig måde. Lad disse regeringer protestere til de der udfører prøverne. Hvis vi undlade at gøre dette, er vi selv-

skrevet til at blive fortæret af uhyret, og lad ikke propagandisterne fortælle jer noget andet.

En artikel i tidsskriftet „Esquire" (jan. 62) siger, at kun ni steder i verden vil være sikre for fortsættelse af liv. Hvis prøvesprængningerne fortsættes, vil ikke engang de være sikre. Hvis al luften bliver radioaktiv, hvilken sikkerhed er der så for, at den igen bliver brugbar? Lad os tage vort standpunkt mod atomstrålingen, før det er for sent. Uhyret er ved at blive sluppet løs, og der er ingen tid at spilde.

Fortsættes i næste nr.

George Adamski.

Ren undfangelse

Jesu fødsel har intet at gøre med den jordiske opfattelse af „helligånds-undfangelsen", hvad angår Josef og Maria. Kendsgerningerne om selve fødselen kunne ikke forklares efter almindelig målestok, så den Romersk-Katolske kirke pakkede det ind i et slør af mystik, og derigennem blev Jesus et religiøst mysterium i stedet for et livseksempel.

Maria og Josef var ikke officielt viede efter jødisk lov, så Jesu fødsel skulle derfor retfærdiggøres på én eller anden vis. Der er en esoterisk beretning, der siger at ærkeenglen Gabriel var hans fader". . . . og englen kom ind til hende (Maria)",lyder beretningen. I realiteten var Josefs kærlighed til Maria, i tiden for „fuldbyrdelsen af deres kærlighed" så ren og ægte, at den kun kunne have tiltrækning på engle. Maria og Josef var et højest harmonisk par og fuldt ud egnede til at udtrykke guddommelig kærlighed. Således ligger det inden for ethvert menneskes rækkevidde, helt igennem at være kosmos. Jesus har bevidst det for os.

Et andet bevis er, at børn der er født på andre planeter, som er mere udviklede end Jorden, f. eks. planeten Venus, er egnet til at udtrykke „Kristusprincippet" i en langt større udstrækning, end vi på Jorden kan forestille os. Planeten Venus har en fremherskende atmosfære af „kærlighed" i kosmisk betydning, og planeten udstråler en høj vibration gennem dens indbyggeres daglige praksis af Krist-principper. Her har vi et fuldstændigt bevis på gensidighed.

„Kærlighedsakten" på planeten Venus vil af nødvendighed blive af høj kvalitet, og børn født af sådanne ægtefæller vil individuelt have evne til at udtrykke Kristi princip". Efter som alt er gradvist, vil disse børns evner til at udtrykke Kristus' princip også være gradvist, men grundprincippet er, at folk på Venus kender og lever de universelle love.

Når Jesus sagde: „Det, jeg gør, vil I også kunne gøre, og langt større ting", gjorde han det klart, at han ikke udførte uopnåelige ting. Han udførte et bevis på, hvad enhver mand og kvinde kan udrette ved anerkendelse og praktisering af Kristi love.

Jesus er vort livseksempel, for os at efterligne, hvis vi nogen sinde skal opnå de ting, han gjorde.

Han gav sit tilsagn til verdens folk, til hver mand, kvinde og barn om at komme og høre hans ord. Han kunne ikke have givet det store løfte til folket, hvis han ikke selv havde været „Menneskesøn", født af almindelige mennesker af kød og blod, men efterlevende de universelle love, ligesom folk på Venus. Det er det, der får Josef og Marias liv til at forekomme som en undtagelse, skønt det burde være en regel.

En større forjettelse eller en større fortrøstning er aldrig nogen sinde blevet givet til mennesker på Jorden.

G. Adamski.

Hvorledes begyndte denne verdens religioner?

Nutidens religiøse skikke kommer ikke fra Bibelen! Her er kendsgerningerne om deres oprindelse!

2 Del.

Semiramis — Gudinden Moder og Barn.

I den første af to artikler, indledningen og 1 del af denne serie, fandt vi, at moderne tiders kirkelærer af påstået kristen oprindelse, er de samme eller meget lig de lærer, der opstod for over 2000 år f. Kr. Vi fulgte disse til deres oprindelse og lærte, at de opstod i eller nær Old-Babylonien (også kaldet Assyriernes land). Nimrod, én af verdens første, store førere, byggede en stor civilisation grundet på tilbedelse af „Sol-slangen", oldtidens gud. Han og hans hustru, Semiramis, blev betragtet som menneskelige repræsentanter for disse guder og af mange som de virkelige guder. Efter at have mødt en voldsom død,

blev Nimrod gjort til gud og sagdes at være genfødt som Semiramis lille søn.

Dronning Semiramis guddommeliggjorde sig selv, sin søn og sin afdøde ægtefælle og begyndte at indføre titler, ritualer, helgenbilleder osv. Historier cirkulerede mellem folket som mirakler, der fulgte hendes lille søn, som sagdes at være „Guds søn". Folk modtog barnet (den genfødte Nimrod) som den inkarnerede Gud i menneskelig skikkelse. — Siden faderen (Nimrod) formodedes at være blevet genfødt som et lille barn (Nimrod igen), blev hovedpersonerne Semiramis kaldet (Guds hellige Moder) og barnet, kaldet (Guds Søn) Ninus eller Nimrod.

Fra Babylonien spredtes denne tilbedelse af „Moder og Barn" til hele Jorden. I Ægypten: Moder og Barn blev tilbedt som Isis og Osiris (Osiris blev som barn sædvanligvis kaldet Horus), i Indien som Isi og Iswara, i Asien som Cybele og Decius, i Rom som Fortuna og Jupiterbarnet, i Grækenland og Ceres: den store moder med barnet i sine arme, eller som Irene: Freds-Gudinden med sønnen Plutus i sine arme.

I sin egen verdensdel blev Semiramis tilbedt som Rhea, den store Gudinde-Moder. Det var dog fra sin søn, hun opnåede sin største værdighed og ære. Gennem ham gjorde hun krav på sin guddommelighed. (Mange gamle nationer henviste til sønnen som Tammuz eller Bacchus, (der betyder den salige Ene).

En meget ejendommelig ting viste sig i de tidlige opdagelser, som de lærde gjorde gennem Babyloniens gamle ruiner. Ninus eller Nimrod blev til tider kaldet Semiramis søn og til andre tider kaldet hendes mand. Dette forvirrede de lærde, da de ikke var klare over, at Semiramis havde meddelt, at hendes søn virkelig var hendes tidligere ægtefælle, genfødt som „Guds Søn". Først meget senere efter mange flere opdagelser blev den fulde historie klarlagt.

En parallel til dette er lige såvel fundet i andre lande. — I Indien finder vi somme tider Iswara, kaldet Isi's søn og somme tider hendes ægtefælle. Nogle af nutidens studerende synes stadig ikke at være klar over denne dobbeltrolle, fremstillet i den den religiøse mytologi i forskellige lande. Siden sønnen blev formodet at være den genfødte Nimrod, er svaret indlysende for os

Denne tilbedelse af Gudinde-Moderen og Barnet fortsatte gennem verden, indtil kristendommen opstod. Som disse samme lærdomme indfiltrerede sig i den tidligere begyndelse af den moderne kirke, var kun navnene forandrede. Nu blev hun kaldt „Moder Maria" eller „Jomfru Maria", lige som Semiramis blev kaldt „Guds Jomfru Moder", og med sit barn blev æret (tilbedt) på samme måde med samme eller lignende helgenbilleder og ritualer som før.

Intet var i virkeligheden forandret. Endogså den nøjagtige gengivelse af gamle Babyloniens doktriner var indgraveret på en kirke i Lissons „Til Jomfru-Gudinden af Loretto, den italienske race, tilbedende hendes guddommelighed er dette tempel blevet indviet". (Hislop side 83).

En anden lighed fundet i de gamle religioner var glorien eller lysringen om hovederne af deres guder og gudinder. Sådanne glorier blev brugt af alle oldtidens ledere for at tilkendegive deres guddommelighed, og fra deres brug gik den videre ligesom mange andre overtro og skikke, der er i brug i nutidens religioner.

I de store templer fra den tidsalder sang vældige kor hymner og pris til deres guddomme.

En af disse hymner er en hymne til ære for gudindemoderen, Ishtar (Semiramis). Dengang, som i dag, blev Faderen sædvanligvis overset, da han var usynlig og ikke så let opfattet, idet han tog meget lidt del i Jordens affærer. I stedet for blev Moder og Søn koncentrerede som genstande for beundring og tilbedelse. Barnet blev afbildet som afhængig af sin moder. Det var dog ikke altid således, og spor af opfattelsen af Gud som „Treenighed" blev også fundet i oldtidens Babylonien. Denne opfattelse opstod også med Semiramis. Symbolet på denne opfattelse var som følger: Symbolet havde Faderens hoved, afbildet som en gammel mand; derefter var en cirkel, som stod for „Sæd" eller „Frelser" i det babyloniske sprog. Sidst viste sig vingerne og halen af en due (Den Hellige Ånd). Semiramis lære gik ud på, at denne Helligånd blev inkarneret i hende selv og hendes guddommelige søn af Gud var frugten af denne inkarnation.

Treenigheds-doktrinen blev symboliseret af en lignende trekant, ligesom i dag (Layard's Babylon og Nineva, side 605). Nogle kirker i Madrid har et helgenbillede af en Treenig Gud med tre hoveder og ét legeme (Parkhurst's hebræiske Leksikon, side 605). I alle verdens gamle nationer var Treenigheden erkendt, når den blev tilegnet deres respektive guder

og gudinder. I Japan har den store Guddom, Buddha (også i Indien) ét legeme og tre hoveder. (Gillespie's „Sinim“, side 60, og Japet, side 184 viser, at det „hedenske“ Sibirien tilbad en gud med et lignende legeme. Treenigheds-doktrinen i dag er identisk med det, der først lærtes i Babylonien 2000 år f. Kr.

Den hedenske Hades er en Myte.

Hvor opstod tanken om „Hades“ eller „Skærsilden“? Hvor kom den fra og hvorfor lærte Kristus eller apostlene os ikke om den, hvis den var sand? Svaret er ganske simpelt. Det var noget af det væsentlige i „Baal“ doktrinen (Nimrod-Solguden) og var fordømt af den tidligere kirke p. g. a. dette.

Det kom ind i kirken, da Pergamos, som var et Baal-tilbedende kejserrige, blev en del af det tidligere romanske kejserdømme. Pergamos modtog doktrinen om skærsilden fra babylonierne.

Skærsilden var for babylonierne et sted, hvor den dødes sjæl blev renset for synder, som ikke var så alvorlige eller undskyldelige. Dette blev fuldført af skærsildens gud, „Pluto“, på hvem menneskeslægtens skæbne i den evige verden hovedsagelig afhang, for det var sagt at: „Hos Pluto hørte det til at rense sjælen efter døden“. (Taylor's Pausanias kapt. 3 side 321).

Næste måned vil jeg fortsætte denne serie med den historiske begyndelse af faste- og påske-ritualer, og så fortsætte til mange andre. Hvis De har spørgsmål denne serie, så lad mig vide det, og hvis De har tanker m. h. t. fremtidige artikler, så lad mig vide det.

Hymne.

O, menneskers gudinde, kvindernes gudinde
du hvis råd ingen kan lære,
hvor dit blik falder, lever de døde,
de syge bliver helbredt, dem sårene helede
ved at se dit ansigt! Således, jeg i nød
sukkende af sorg, smerte, råber til dig,
din tjenerinde — oh min frue, se på mig
modtag min bøn!

Det lange digt på over hundrede linjer, fra hvilket dette uddrag er taget, er en bøn til Ishtar, som retfærdig er betragtet som en af de fineste babyloniske religiøse kompositioner, der endnu er blevet genfundet (L. W. King).

Det ender, karakteristisk nok, med anvisninger for udførelsen af visse offerceremonier — brænding af røgelse — fremvisning af et drikkeoffer etc.

Fortsættes.

C. A. Honye.

»Kun 110«

Alle alvorlige anstrengelser i retning af at vurdere den fare for helbredet, radioaktivt nedfald fra prøvesprængninger kan have, har to ting fælles.

1. Uanset, hvor omhyggeligt vurderingerne er foretaget, er de upræcise af den grund, at det tilgængelige materiale er utilstrækkeligt.
2. Uanset, hvor usikkert beviset forekommer at være, er de slutninger, der opnås af de forskellige videnskabelige komiteer, nøje overensstemmende.

Der var af samme grund kun få overraskelser, da „Federal Radiation Counsil“, en officiel komite, bestående af eksperter, der fungerer som rådgivere for præsident Kennedy i spørgsmål vedrørende den radioaktive stråling, udsendte sin første rapport i sidste uge. Følgende de tidligere studiers eksempel, konkluderede rådet, at „forsøgene i løbet af 1961 i mindre grad har forøget den normale risiko for ugunstige helbredspåvirkninger“. Hvad der i særlig grad kendetegnede rapporten, var imidlertid den kendsgerning, at det var første gang en nation, der foretager prøvesprængninger, knyttede specifikke tal til denne nedfaldsrisiko. — Hvert år er der i USA 1,7 million dødsfald, der skyldes alle mulige årsager. Rapporten skønner, at måske 40 af disse dødsfald skyldes leukæmi, eller knoglekræft, forårsaget af radioaktivt nedfald. Ydermere vil ligeledes skønsmæssigt anslået 110 US-børn, der vil blive født i næste generation, (altså børn, der vil blive født af nulevende personer) udvise store legemlige såvel som åndelige mangler, ligeledes på grund af radioaktivt nedfald. Dette betyder altså, at odds er 1—1 million for, at radioaktivt nedfald vil være ansvarligt for, at et barn fødes som sinke, blind, døv eller vanskabt.

Hvor meget betyder dog 40 voksne eller 110 børn på den politiske vægtskål? Det er kendt, at præsident Kennedy tog disse tal i betragtning, da han traf sin beslutning om at genoptage prøvesprængningerne.

Newsweek, 11. juni, 1962.
Cosmic Newsletter nr. 11/62.
Svend Larsen.

Cosmic Science

Spørgsmål nr. 91: *Siger De god for „Projekt Verdensrum“, hvis talerør tegner obligationer for at fremstille en film og opgiver Dem som deltager?*

Svar: Nej, det gør jeg bestemt ikke! Mit navn blev sat i forbindelse med dette talerør uden min viden og tilladelse. Jeg har aldrig mødt eller korresponderet med hverken Ron eller June Ormond som forestår projektet. I virkeligheden var der ingen på det kontor, som fandt det ulejligheden værd at sende mig en kopi, selv om mit navn var brugt ved averteringen. Havde det ikke været for en ven som modtog denne litteratur og forstået, at jeg burde vide det, ville jeg stadig være uvidende om at mit navn var blevet misbrugt.

Så snart jeg hørte om denne måde at skaffe penge på — baseret på så forbløffende påstande — overgav jeg sagen til min sagfører med anmodning om, at han ville tage ethvert nødvendigt skridt for at få mit navn fjernet fra deres annoncering med det forlangende at alle penge modtaget under disse falske forudsætninger blev givet tilbage. Hvis folk derefter stadig ønsker at støtte projektet er det op til dem.

Min sagfører har meddelt, at den fremgangsmåde der er fulgt af lederne af „Projekt Verdensrum“ er forbudt, og at han har sat sig i forbindelse med dem desangående.

G.A. / H. C.

fortsættes.

Spørgsmål og svar

Spørgsmål: *Jeg vil gerne forstå mere om telepati. For mig er det en form for mediemeddelelse, som vi får fra hinanden.*

A.M.H., Ft. Meyers, Florida.

Svar: Mange mennesker har skrevet og udtrykt ønske om at få større forståelse med hensyn til, hvad telepati i virkeligheden betyder. En fuldstændig forklaring vil blive alt for omfattende. Mr. Adamski brugte tre kapitler på i alt 100 sider til at udtrykke en grundlæggende introduktion til det.

Telepati er ikke tankelæsning; det omfatter meget mere end det. Det er ikke hørligt af natur. De kan ikke høre disse telepatiske budskaber. Modtagelse af telepati er i virkeligheden en modtagelse af „tanker“ eller indskydelser, der kommer i sindet, som om det var Deres egne tanker. Telepati omfatter ikke at høre stemmer, det er ikke mediumistisk af naturen, idet personen, der er impliceret, ikke falder i nogen form for trance eller halv-trance tilstand.

Hvad mener vi med udtrykket „medium“? Et medium er en person, der tjener som en forbindelseskanal mellem mennesker, som stadig lever, og de formodede ånder af de, som er døde og gået videre. Foregående artikler i „Newsletter“ har forklaret, hvad der i virkeligheden hænder ved sådanne tidspunkter.

Disse trancetilstande er sjældent af „en dyb søvn-tilstand“ med et fuldkomment tab af bevidsthed. I stedet er det sædvanligvis ligesom en dagdrøm, hvor personen er fuldt vågen, men i en tilstand, hvor underbevidstheden har kontrollen.

Bevidstheden er befriet for kontrol, og personen følger underbevidsthedens kontrol. De døde eller deres ånder er ikke indblandede. I mange tilfælde kan de afdødes tanker udløses i underbevidstheden af den implicerede person, skønt de er tanker, der forbliver præget i celler her på Jorden og er ikke tanker direkte fra den afdøde person.

Telepati, som den bruges af rumfolk, medfører ikke et medium eller trance af nogen art. Rumfolkene behersker ikke stemmebåndene af noget medium. Alle sådanne demonstrationer, der eksisterer rundt om i verden, medfører ingen meddelelser fra mennesker på nogen af vore planeter.

Ønsker De, nogen skal forvirre Deres sanser eller ønsker De sandheden? Hvis De ønsker sandheden, må De opgive den overtro, der har tilbageholdt Deres fremskridt i så mange år. Hvorfor troede De, at rumfolkene ikke landede og gjorde sig kendte for mange år siden? Det er delvis, fordi vi nægter at opgive vore fejlagtige tanker og forberede os for højere lærdom.

Tanker kommer stadig til Dem fra både højere og lavere planeter. Hvis disse bliver modtaget af nogen af os, erkender vi dem sædvanligvis ikke som andet end vore egne tanker og forestillinger. De hører ikke en eller anden sige: „Jeg er U-RAM-A“ eller „jeg er Asthar“ etc. Ingen lange budskaber fulde af råd til særlige grupper. Disse budskaber, der bliver modtaget

af grupper over hele landet, kommer ikke fra rumfolk. De kommer fra den implicerede persons underbevidsthed og fra intet andet sted. De såkaldte budskaber kan have deres egen værdi, men lad os ikke tage dem som værende fra nogen højere planeter.

„De „psykiske kontakter." som ikke kommer fra rumfolk, indeslutter hvilken som helst form af mediumistiske udtryk, sådan som ouiija board, automatisk håndskrivning, etc.

Hvis De er en alvorlig student af rumfolkenes kundskab, skulle De studere mr. Adamskis bøger om telepati, før De gør noget andet. De er de bedste med hensyn til dette emne.

C. A. Honey.

Jord tid

Meteorologerne har ikke været i stand til at forklare den kendsgerning, at jordens rotationshastighed aftog hvert år fra 1955 til 1958, og siden 1958 igen har forøget hastigheden.

Fænomenet har imidlertid været nok til at nødvendiggøre en forandring i udsendelsen af standard-frekvenstransmissionerne, bekendtgjort i december af National Bureau of Standards og US Naval Observatory i fællesskab. Den 1. januar 1962 kl. 24,00 Greenwich Mean Time blev de transmitterede standardfrekvenser gjort stærkere med 2/1000.000.000 dele med det formål at erstatte uoverensstemmelsen mellem atomtid og jordens rotationstid. Forskellen repræsenterer 2 ti-milliontedel af 1 %. Forandringen er alt for lille til at kunne registreres af ordinære radiomodtagere, men er betydningsfuld for dem, der anvender specielt apparatur til præcist videnskabeligt arbejde.

Fra Videnskab og Teknologi I.
Cosmic Newsletter nr. 11/62.

Om at tro

Jeg siger ikke, at alle skal tro blindt, men de fleste skulle være intelligente nok til at læse og vurdere bøger og artikler omfattende alle synspunkter. Ingen skulle føle, at det er forkert at læse litteratur, hvis indhold kan være i modsætning til det, de selv tror. Hvorledes skulle det være muligt at gøre fremskridt, hvis vi undlader at forske? Nogle vægrer sig ved at tro på mine serier på grund af deres religiøse tro. Tilsyneladende må de have den opfattelse, at jeg opdigter det hele. Hvorfor skulle vi være bange for at erkende fakta, og hvorfor skulle vi være bange for at finde ud af, hvorfra nogle ting har sin oprindelse? Vi skulle være lykkelige over at lære nogle få fakta om, hvorfor folk har den tro, de har. Intet ville være mere forkert for os end at bore hovedet ned i sandet, på grund of overtro og legender, og lege struds.

Mange af „Dødehavs-Rullerne" har været offentliggjort i Europa, men undertrykt i Amerika. I fremtidige artikler af serien vil jeg publicere disse nye, uomtvistelige dokumenter, som vil nødvendiggøre en korrektion af næsten hele Det Gamle Testamente, og som vil revidere Det Nye Testamentes doktriner betydeligt. Besynderligt nok, eller er det så mærkeligt, at disse fund af de originale eller rettere næsten originale bibelskrifter, støtter rumfolkenes filosofi i større udstrækning, end nogen sinde før?

C. A. Honey. / Alfr. Hansen

Strålingssyge

Ved den venstre hånd, hvad den højre gør?

Den 9. juli kredsede ca. 10 af De Forenede Staters videnskabelige satellitter omkring Jorden og sendte oplysninger tilbage. Det havde kostet nationen enorme mængder af tid, penge og talent at placere dem der. Og så, i et svidende øjblik, detonerede De Forenede Staters atomenergikommission en 2-megatonbombe godt 200 miles oppe over Stillehavet.

Det kunstige strålingsbælte (Newsweek, 3. september), der blev skabt af den ene prøve, har — indrømmede regeringsvidenskabsmænd i sidste uge — slået mindst tre af satellitterne ud. Strålingen består af høj-energi elektroner, der tilsyneladende forbliver i live meget længere, end atomenergikommissionen havde ventet det. Faktisk vil den måske fortsætte i årevis. Når satellitter passerer gennem bæltet, brænder deres solceller, som absorberer energi til det videnskabelige apparatur, sammen på grund af elektronerne.

Blandt „de faldne" var den britisk-byggede Ariel-satellit, som havde samlet så megen britisk-amerikansk

good will. Og selv om Forsvarsministeriet holder alle sådanne sager hemmelige, er det sandsynligt, at nogle blev skadet. (Telstar er immun fordi dens solceller er specielt beskyttet med et safirlag mod bestrålingsskader). Dertil kommer, at opsendelsen af tre satellitter kan blive forsinket så meget som to a tre måneder.

NASA hævder stadig, at det nye bælte ikke vil forsinke astronauten Walter M. Schirra's flyvning senere i denne måned. Hans flyvning — som ifølge planen skal følge en linie 100—150 miles oppe — ville kun lige gennemskære den nederste del af den svageste kant af det kunstige bælte.

For at vær fair overfor de mænd, som undfangede forsøget, skal det siges, at det blev udført for at lære noget om de militære virkninger af atomsprængninger i rummet. Men kun nogle få embedsmænd ved, om den lektie var prisen værd.

(Newsweek, den 10. september 1962).
Cosmic Newsletter nr. 11/62.

Værre end vi tror?

Christian Science Monitor, 15. sept. 62.

Jo før vi finder ud af rækkevidden af skaderne på Van Allen-bælterne, jo bedre. Der er grund til at tro, at det er en hel del mere alvorligt, end autoriteterne i Washington har ladet offentligheden vide. Uden tvivl er de ikke selv sikre. Men det er meget sandsynligt, at et vigtigt strålingshandicap er blevet lagt på alle rejser ud i det ydre rum — ligegyldigt hvilke nationer de rumrejsende udgår fra — og at dette handicap måske ikke vil formindskes særligt inden for de nulevendes levetid.

Der er et nyt menneskeskabt bælte af intens stråling, der nu anslås til at være 3.000 miles tykt og strækker sig over 3.600 miles i nord-sydlig retning og med topintensiteten ca. 3.400 miles ude — hvilket dækker de bedste ruter fra alle lande på den midterste del af halvkuglen og ud i rummet. Det vil være nødvendigt for fremtidige rumkapsler enten at passere ud over polaregnene eller blive forsynet med betydelig mere afskærmning. Det er indlysende, hvad flere sådanne forsøg kunne gøre.

Dette nye handicaps eksistens bliver camoufleret med det ofte gentagne udtryk, at „dette var et uventet resultat af De forenede Staters første kerneforsøg i stor højde“. Dette er nonsens. Der kom en international advarsel fra fysikere i mange lande. Vort blad sagde — efter at have opsummeret disse advarsler flere uger før prøven — at det var nødvendigt at have „den fulde medviden og velsignelse til forsøget i det mindste fra vore venner og allierede“ og konkluderede: „Det ville være at skabe en farlig præcedens at antage, at retten til at forsvare sig selv også giver en nation ret til at eksperimentere med forhold i vore naturlige omgivelser, som tilhører alle nationer“. Der foreligger ikke nogen antydning af et krav fra det amerikanske forsvar, som er vigtigt nok til at tilsidesætte dette. Der er derimod en stærk antydning af æselstædig incompetence.

Det er en velkommen nyhed, at Rumadministrationen er ved at forberede en ny satellit til at måle skaden så tidligt som muligt.

Cosmis Newsletter nr. 11/62.

Fem udtalelser

Ought to be translated.

Dr. Linus Pauling, nobelpristager i fysik skriver:

„Nu om stunder er det ikke tilstrækkeligt at overlade ansvaret for en katastrofal krig med kernevåben til generaler, ambassadører og politikere. Det er nødvendigt, at jeg selv arbejder med, at De arbejder med, og at hele verden forsøger på at bidrage til løsningen af dette store problem, det største og alvorligste, der har været i hele menneskehedens historie. Jeg ved ikke, om verden vil blive frelst, men jeg er sikker på, at den vil blive det, hvis vi alle sammen arbejder på det“.

Frank Bartholomew, formand for United Press International (U. P. I.) udtaler den 12. januar 1962:

„Der eksisterer en tendens inden for myndighederne, lige fra byrådet i den mindste kommune til den allerhøjeste post i regeringen, og den går ud på at undertrykke de oplysninger, som mishager dem, idet de støtter sig på den teori, at det er de politiske magthavere, der er bedst kvalificerede til at dømme om, hvad den offentlige mening skal have at vide. Lad os være enige om aldrig at tillade en politiker eller en regerende politisk gruppe at afgøre, hvad der skal offentliggøres eller ikke, undtagen hvor det drejer sig om statens sikkerhed og forsvar. Og med hensyn til dette spørgsmål, lad os ikke overlade det helt til an-

dre at vurdere, hvad der er i nationens interesse og hvad der ikke er det".

Werner von Braun, leder af astronautiken i U.S.A. — Interview af 29. oktober 1961 til bladet „Le Monde".

„Hvilken fremtidig begivenhed vil efter Deres mening som rumfartsingeniør være den mest velsete? *Svar:* Det ville være et fremstød i samarbejde med Sovjetrusland. Ganske vist er øjblikket ikke kommen hvor vi ligefrem kunne bytte raketter, men det er ikke umuligt, at rummet en dag bliver skueplads for en situation som den, der råder i de erktiske egne, hvor alle hjælper alle. Man ville vinde meget ved at række hinanden hånden for at sikre sig i rummet og samtidig se bort fra enhver forstilling om konkurrence. I så fald kunne alle kræfter vies til en metodisk forskning. Jeg tror, at sådanne anstrengelser ville blive støttet med begejstring af folket. Se hvorledes man i Moskva modtog den første kosmonaut og i Washington vor første astronaut. Husk også på eksemplet fra korstogenes tid, hvor mænd fra alle lande gik med til at forene kræfterne, fordi man foreslog dem nye mål".

I New York Times" læser man, at en af verdens spidser inden for radioastronomi har fremsat den tanke, at en satellit udsendt af en anden civilisation meget vel kunne være i bane omkring solen. Den lærde australier, *dr. Ronald Bracewell* tror, at satellitten måske medfører et registreret budskab bestemt til radiospredning efter modtagen impuls. Tillige kunne der komme et fjernsynsbillede fra den stjernekonstellation, hvorfra satellitten var afsendt. Dr. Bracewell, som nu er professor i elektronik ved Stanforduniversitetet i Palo Alto, Californien, er medforfatter af en større bog om radioastronomi.

„New York Times" skriver, at denne forbavsende teori første gang blev offentliggjort i det engelske, videnskabelige blad „Nature", og at den nu på ny er fremkommen i et interview. Dr. Bracewell har bemærket, skriver avisen, at der i 1917, 1928 og 1934 har været ejendommelige radiosignaler, som man aldrig fandt passende forklaringer på. Han er langt forud for de astronomer, skrives der, som op til de seneste år har fastholdt, at der ikke lever intelligente væsener ude i universet, og han tror, at det er muligt, at sådanne civiliserede samfund inden for vor egen mælkevej har haft indbyrdes kontakt gennem lang tid. Med en bemærkning om, at dr. Brecewell's teorier har vakt en verdensomspændende interesse blandt videnskabmænd, slutter avisen sin omtale på følgende måde: „Som man ser, drejer spørgsmålet sig om at vide, om vor civilisation, der har haft 5 milliarder år at udvikle sig i, kan overleve i endnu nogle hundrede år, som er nødvendige for at skabe kontakt med et sådant samfund, inden vi springer i luften og reducerer os selv til atomer".

Fra tidsskriftet „Understanding" — artikel gengivet i „Le Courrier Interplanétaire" af februar 1962.

Oversat: Aage Voss.

Den antagelse, at ægte og konkrete obj. kommer fra andre planeter, er ikke så absurd, som det muligt i første øjeblik synes.

Den berømte hollandske radioastronom, professor dr. H. C. van der Hulst *fra Leyden* sagde i sin åbningstale på rumfartskongressen i Seattle: „. . . *det er meget muligt,* at der allerede for millioner af år siden på en eller anden ukendt planet er afholdt en kongres af rumfartseksperter. Det i såvel tid som rum begrænsede jordmenneske kan vanskeligt forestille sig noget sådant. I dag kender ingen alvorlige astronomer nogen vægtig grund for, hvorfor højt udviklede væsener et eller andet sted fra i vort mælkevejssystem, ikke skulle aflægge besøg på vor Jord, når de måske allerede i tusinder eller millioner år har forstået rumfartens kunst, og de muligvis også benytter „mellemstationer."

Hollandsk dagblad „Detelegraf", d. 17.5.1962.

UFO-Nachrichten nr. 71/62.

Oversætter: Slej.

— — —

Er De imod fremskridt i verden, er De i besiddelse af hyænens fejghed og æslets stædighed, skal De blot undlade at fortælle andre om f. eks. disse fem små udtalelser for i sandhed at kunne være tilfreds med Dem selv . . .

Forbavsende nyheder fra Rusland

Af Gordon W. Greighton

Ought to be translated.

Da den sovjetrussiske presse i januar 1961 ofrede en hel side på at bevise, at fl. tall. ikke kunne eksistere, kom jeg (se Fl. Saucer Review marts-apr. 1961) til den overbevisning, at der måtte være passeret noget særligt bag jerntæppet. Vi vidste, at vi ikke fra officiel russisk side kunne vente nogen erklæring og havde affundet os med den udsigt, at vi måske aldrig ville erfare sandheden. Nu er det imidlertid lykkedes en italiener, signor Alberto Fenoglio, at sammenføje en højst forbavsende historie efter de personlige interviews, som han har haft med et antal sovjetiske borgere. Disse må naturnødvendigt være anonyme, men det er blevet sagt til os, at den ene er en i Vesten stationeret sovjetisk diplomat, mens den anden er sovjetisk ingeniør, der for kort tid siden var på en teknisk mission i Italien.

Nedenstående er en meget sammentrængt artikel af signor Fenoglio, som har stået i „Oltre Il Sielo: Missili e Razze" nr. 105, 1. til 15.6.62. Dette blad er et romersk tidsskrift om fjernstyrede våben og verdensrumsforskning. Vi må naturligvis acceptere den kendsgerning, at skeptikere vil slå på, at de russiske hjemmelsmænd er anonyme og derfor vil anse det hele for en stor hoben løgn. De af os, som er fortrolige med emnet, vil imidlertid på mange punkter kunne se overensstemmelse med lignende tildragelser andre steder, og disse mennesker vil derfor selv kunne danne sig deres egen mening.

Sovjetunionen med alle dens fabrikker for krigsmateriel, atomanlæg, flyvepladser og raketaffyringsramper er under stadig overvågen af UFO's. Myndighederne ved det og er foruroligede. Luftvåbnets personale og civilpiloter er blevet ledsaget af kæmpemæssige skiver og „ildkugler" og enorme cigarer såvel ved dag som ved nat, og tusinder af mennesker i byerne har også set dem.

UFO's er hyppigt blevet indfanget på radarskærmene. I foråret 1959 forårsagede de en udbredt alarm og nærmest panik blandt radar- og luftvåbenpersonellet, da de opholdt sig mere end 24 timer på himlen over Sverdlovsk — et hovedkvarter for en taktisk raketkommando.

Skud mod UFO's.

Piloter fra det røde luftvåben har skudt på skiver og ildkugler. En pilot er ganske simpelt fløjet gennem en kæmpemæssig ildkugle. Bagefter blev der foretaget en meget nøje undersøgelse, men man fandt intet spor eller mærke på hverken pilot eller maskine. Ildkuglen havde simpelt hen „udvidet" sig for at lade ham slippe igennem. Så trak den sig atter sammen og fløj videre som om intet var passeret. Mens den var under maskingeværild, havde den manøvreret og var fløjet i zig-zag, hvilket klart viste, at den blev intelligent styret.

Tallerkenerne synes i ganske særlig grad at have interesse i folk, som tager undervisning i flyvning. Mange aspiranter til det sovjetiske civile flyvercertifikat har beskrevet, hvorledes skiverne med stor ihærdighed har fulgt lige i hælene på dem, ja endog fulgt dem lige til deres flyvepladser.

De største cigarer er blevet anslået til at have en længde af 800 til 1000 m. Når de blev iagttaget om dagen, udstødte de fra den bageste del store flammer og røg. Om natten „fosforiserede de blåhvidt." Når cigarerne var stationære, blev de ofte beskrevet som værende grålige, hvilket gjorde dem vanskelige at skelne mod skyerne og himlen. De bemærkelsesværdigste beretninger er følgende:

1. For et år siden blev et raketformet fartøj med 4 ben set lande i Irkutsk. Fartøjet og 2 af besætningen blev fotograferet af en kvindelig læge fra et nærliggende laboratorium.

2. For ca. 1 år siden forsvandt et lille postfly med post og 4 passagerer på en plan- og rutinemæssig flyvning over Centralrusland. To dage senere blev flyet fundet helt intakt i nærheden af Tobolsk (Sibirien). Alt ombord — motor, radio, postsække etc. — var i perfekt orden. Tanken indeholdt brændstof nok til 2 timers flyvning. Men de 4 passagerer var sporløst forsvundet. Piloten blev ikke omtalt. Hundrede meter fra flyet var græsset svedet af og jordskorpen trykket ned i en stor, klart aftegnet rundkreds på 30 m i diameter.

3. Forrige år sprang en kvindelig faldskærmsudspringer ud fra en højde på 9000 m. Piloten på flyet så hende svæve nedad i den udspilede faldskærm. Så landede han for at afvente hendes ankomst til Jorden.

Hun kom også ned — i Saratow — tre dage senere. Hendes forklaring? Midt i luften var hun blevet opfanget af en fl. tall. Dens 3 besætningsmedlemmer havde behandlet hende godt. De havde taget hende med uendelig langt ud i verdensrummet, for at hun kunne få lejlighed til at se Jorden udefra. På turen havde de givet hende budskab, som skulle afleveres til myndighederne. Konvolutten, som indeholdt budskabet, blev afleveret til den stedlige politioberst. Om indholdet har man intet erfaret.

4. Forrige sommer viste der sig over byen Woronesch en gigantisk cigar, som var mindst 800 m lang. Den kom så nær Jorden som ca. 2000 m og ved fuld dagslys. Der hang den helt ubevægelig. Tusinder så den, og den skabte formelig panik. Pludselig begyndte „cigaren at blive gennemsigtig". Så forsvandt den helt. Kort efter kom nogle kampfly og fløj omkring. Åbenbart søgte de efter objektet. Få sekunder efter at kampflyene havde forladt luftområdet, var „uhyret" der atter „på det samme sted" over byen. Pludselig begyndte store flammer at slå ud fra den bageste del af objektet. Cigaren begyndte at bevæge sig, steg stejlt op mod himlen og forsvandt med enorm hastighed.

5. Forrige sommer blev der på en høj i nærheden af Rybinsk — ca. 150 km nord for Moskva — bygget nye raketbatterier. En kæmpestor skive viste sig i en anslået højde af 20.000 m sammen med et antal mindre skiver. UFO'erne dannede formation og syntes at studere raketbasen. Den ængstelige batterikommandør gerådede i panisk rædsel og gav ganske ubeføjet befaling til at afgive en salve mod kæmpeskiven. Salven blev affyret. Samtlige projektiler eksploderede i ca. 2 km afstand fra målet. Der fulgte en anden salve med det samme resultat. Den tredie salve blev aldrig affyret, for i dette øjeblik trådte de mindre skiver i aktion og satte raketbasens hele el-apparatur ud af funktion. Da de små skiver havde trukket sig tilbage mod det store fartøj, kunne man konstatere, at el-apparaturet var i driftsmæssig stand.

6. For nogle måneder siden (tid og sted er ikke angivet) skete der på en vis fabrik, hvor svære tanks fremstilles, en kraftig eksplosion, som nær havde udløst en international krise, fordi de sovjetiske myndigheder syntes at kaste skylden på amerikanske sabotageagenter. I den foregående uge var der dog i omegnen set et antal cigarer og fl. tall. Der fandtes flere vidner, som havde set, at en ildkugle ved daggry var kommet ned mod fabrikken. Så fulgte den kraftige eksplosion ledsaget af „utallige, intensivt lysende, små kugler". I morgendæmringens halvmørke blev hele omegnen oplyst og et kraftigt lufttryk sporedes. I flere minutter indhyllede en stor støvsky pladsen. Da støvskyen havde lagt sig, var alt, hvad der var tilbage, et med murbrokker fyldt krater. Dette krater var netop på det sted, hvor for få minutter siden en ganske bestemt afdeling af fabrikken havde stået. I denne afdeling blev et særligt automatisk apparat til anvendelse i atomkanoner fremstillet. Efter eksplosionen blev der over stedet set en i luften stillestående skive. Det syntes, som om denne skive ville forvisse sig om, at opgaven var udført. Da kampfly nærmede sig, forsvandt skiven.

Den største gåde var dog, hvorfor der ingen døde eller sårede var. Der skete nemlig det, at fabrikkens alarmsirene før eksplosionen trådte i funktion. hvorfor alle arbejdere omgående søgte tilflugt i beskyttelsesrummene. Ved den følgende undersøgelse blev det konstateret, at ingen havde rørt ved alarmapparatet, hvad afbryderkontakten tydeligt viste.

Disse beretninger viser, at man bag jerntæppet træffer akkurat de samme fænomener, som man i Vest ofte hører om.

Selv om mange vil sige, at disse ting er en hob løgne, massepsykose eller atombombeneuroser, så kan vi dog trøste os med, at mange folk i Sovjetunionen på ingen måde føler sig godt tilpas.

„Flying Saucer Review" novb.-decb. 1962.
Ufo-Nachrichten nr. 76/62.
Oversætter: Slej.

Red.: Artiklen er særdeles interessant og synes at bekræfte, hvad vi tidligere har gættet på måtte finde sted på den anden side af jerntæppet. Vi har tidligere stiftet bekendtskab med Gordon Creighton, og har derfor al mulig grund til at finde oplysningerne troværdige. F. P.

Imponerende observation fra USA

Et stort antal flammende objekter blev tidligt om morgenen den 5. september 1962 set over et meget stort område i USA. En talsmand for radaren på Duluth AFB, Minnesota udtalte, at rapporterne fulgte en linie fra O'Neil, Nebraska til Eau Claire, Wis-

consin. Imidlertid blev objekterne også iagttaget så langt mod nordøst som Kenora-distriktet, Ontario, Canada. D.v.s. at objekterne blev iagttaget indenfor en trekant, der var 900 km på den ene, 750 km på den anden og 350 km på den tredie side.

En række stærke lys, der gik over himlen, blev kl. 0355 iagttaget af to politibetjente fra Duluth, som i hver sin selvstændige rapport fortalte, at mellem 8 og 10 orange lys kom til syne over horisonten med kurs mod øst. De to af objekterne var større end de andre og havde lysende haler, Den ene af politibetjentene, løjtnant Milo Taski, tidligere artelleriofficer i Korea, beskriver objekterne som „en slags banan-formede objekter, som syntes at have en halv snes koøjer."

Herr Calvin Berg fra Littlefork så kl. 0400 12 objekter, der havde ildhaler som kometer, fare over himlen fra nordøst til sydvest. De brændte ikke ud, men fortsatte mod horisonten .

Familien Jackson fra Port Arthur, Ontario, fik en slem forskrækkelse nær Drydon. De kom kørende i familiens bil mellem kl. 4 og 5, da sønnen Brian pegede ud af det bageste vindue mod en ildkugle, som syntes at komme lige mod dem. Fru Jackson fortæller, at det var som taget ud af en science-fiction bog. „Det var som et stort rumskib omgivet af ild, og det gjorde mig rædselslagen. Jeg betragtede det med en blanding af betagelse og frygt, indtil det passerede over vor bil. Efter det første flammende objekt kom en masse andre — også i flammer". Fru Jackson mener, at objekterne måtte være styrtet ned, idet de var så nær på og alt for store til at opløses i den lave højde. „De kom lige mod bilen, da vi først så dem, og de var i vindueshøjde, da de passerede os. Deres lysstyrke syntes at være konstant, og det forekom os, at deres kurs var faldende, da de forsvandt over træerne".

Kaptajn Tom McCosker og 1. pilot Bob Morgan var på vej fra Milwaukee til Minneapolis i et United Airlines fly. Klokken var 0450 og de befandt sig i 3000 meters højde et kvarters flyvning fra Minneapolis, da de pludselig så „en komets hale" på den nordvestlige del af himlen. Halen delte sig i mange stykker alle med samme udseende. Objekterne var hvide med en orangefarvet flammekant og lignede næsten fly i formation. De blev iagttaget i et par minutter, før de forsvandt. I det tidsrum talte et medlem af besætningen 27 objekter — alle med kurs øst-sydøst. MsCosker adviserede kontroltårnet på Minneapolis-St. Paul International, hvor vagthavende Harold Bishop satte 3 mand til at holde øje med objekterne gennem kikkert. Set fra lufthavnen var objekterne 20 grader over horisonten.

Nordligere, i Lakehead-området blev objekterne set på samme tid. Her rapporterede man, at objekterne havde hoved samt en lille hale. Det blev anslået, at der var ca. 30 objekter! 10 minutter tidligere havde objekterne passeret mellem to Vanguard-fly fra Trans Canadian Airlines, som befandt sig i Kenora-distriktet mellem Winnipeg og Port Arthur. Flyene var på det tidspunkt 130 km fra hinanden.

„Vi kunne se et lys gå op over horisonten til 45 graders højde. Det så ud, som kom en flamme mod os", beretter hr. og fru Joseph Wisner fra Kellnersville. „Flammen voksede, og da den kom nærmere, antog den mange forskellige kulører. Vi bemærkede, at der nu var i alt fem objekter, alle med kurs mod Manitowoc. Der var et meget stort objekt, to af mellemstørrelse, et lille og et meget lille. Kursen syntes, da objekterne var nærmest, at være stik syd. Til slut hørte vi fem eksplosioner", sagde Wisner. Familien Wisner så objekterne mellem kl. 0450 og 0500.

Sheriff Standley Kukanich fra Eagle River, nær grænsen mellem Wisconsin og Michigan, blev ringet op af en af sine politibetjente kl. 0457. Han ønskede vidner på, at han iagttog ca. 25 objekter højt på den nordvestlige himmel med kurs vest-øst. „Objekterne lignede stjerneskud, men slukkedes ikke. De fortsatte lydløst i en lige linie. Efter at objekterne havde passeret hørtes en rumlen".

Kilde: NICAP-Reporter. Oversætter: ej.

Meteorit-mysterier

Indtil det øjeblik, hvor en gruppe astronauter sætter deres ben på Jordens naboplaneter, samt asteroiderne, vil det evigt tilbagevendende spørgsmål, om der findes liv andre steder i solsystemet, ikke blive besvaret. I mellemtiden fortsætter diskussionen det ene sted, hvor liv umiskendeligt eksisterer.

I Videnskabernes Akademi i New York samledes i sidste uge et antal af verdens førende biologer, paleontologister, fysikere og kemikere for at drøfte de sidste beviser for liv uden for vor jord.

Hovedemnet for diskussionen var et meteor, der

faldt ned i Orgueil, Frankrig i maj 1864. Ved omhyggelige undersøgelser under mikroskop af dele af meteoret, opdagede Bartholomew Nagy, en kemiker ved Fordham universitetet, to dusin forskellige typer af dele, af struktur runde eller polygonale. Nogle af partiklerne viste sig at være dækket med torne ligesom en kaktus, andre var beklædt med hinder. Undersøgerne kom til det resultat, at der var tale om fossiler af liv, der var blevet bragt til Jorden af meteoret, der til gengæld formentlig kom fra asteroidebæltet mellem Mars og Jupiter.

Andre videnskabsmænd, i særlig grad kemikeren Edward Anders og pathologen Frank Fitch fra universitetet i Chicago, opponerede kraftigt imod denne teori. To alternative forklaringer bliver fremført af oppositionen: partiklerne er jordiske, såsom blomsterstøv fra den mark i Frankrig, hvor meteoret faldt, eller der kan være tale om nogle af „naturens spøgefuldheder", mineralske partikler, som tilfældigvis ligner former for liv, men bare ikke er det.

Nobelpristageren, kemikeren Harold Urey, som beklædte formandssædet under denne uformelle samling, karakteriserede problemet på denne måde: „Man kan ikke fotografere intet, altså må der være noget." J. D. Bernal, den spøgefulde britiske kemiker, tilrådede forsigtighed. „Tro aldrig, hvad man ser i et mikroskop", sagde han, „fori det kan narre." En lærd mand sagde ligeud: „Jeg må betragte metoderne som utilstrækkelige".

Vand ønskes: Men nyt bevismateriale blev fremført af dr. Robert Ross fra British Museum, London. Han overraskede gruppen ved at rapportere, at han havde gentaget eksperimentet med en særskilt prøve fra Orgueil meteoret. Efter en detailleret gennemgang af sin omhyggelige fremgangsmåde, der borteliminerede mange indvendinger mod den af Fordham anvendte teknik, beskrev Ross de tre typer af partikler, han havde fundet. Det var „kugleformede typer med en væg — fmtl. en cellevæg — og en anden gruppe af partikler som „sammenfaldne sporehinder". Ross gik hen til tavlen og tegnede et rids over sit mest interessante fund, en del af en sporehinde, påsat et langt hult rør, der lignede en mikroskopisk svamp. „I meteoret", sagde Ross, „er der ting, der *ligner biologiske* organismer. Det er min overbevisning, at der findes organismer i det, — men det er ikke, hvad en videnskabsmand vil anerkende som bevis".

Blandt andre var Dr. Urey „meget interesseret i det, der blev benævnt som en svamp".

Langt mere omhyggelige undersøgelser skal finde sted, før Nagy's fund kan bekræftes, og andre spørgsmål skal først besvares.

F. eks. skal oprindelsen til dette liv fra det ydre rum først afgøres. Urey påpeger, at skabelsen af liv behøver et ocean eller i det mindste en sø, og vand er (såvidt man ved) umådeligt sjældent at finde i resten af vort solsystem.

„Vi behøver en gruppe personer, der kender til alle de forskellige emner", anbefalede Bernal, „således at vi kan løse dette problem, før de fundne typer fra rummet selv gør det." (Se også Fyns Stifttidendes søndagstillæg fra 30. december 1962 under titlen: Meteorit-mysterier).

Fra Videnskab og Teknologi i
Cosmic Newsletter nr. 11/62.

Mennesket i udvikling

Ved at tænke på „Tegnene på Himlen", som for mange betyder, at der vil komme en vældig forandring i menneskenes liv, og hvorledes de kan passe ind i universet, — siges det, at vi er på tærskelen til en ny æra — en ny tidsalder i hvilken menneskeheden opnår en større forståelse end den nogen sinde har haft og finder midler til at rejse fra planet til planet og vil blande sig med folk fra andre verdener, som på mange måder vil være klogere end os.

Det er i høj grad forstået, at før mennesket på Jorden bliver egnet til planeternes fællesskab, må det forbedre sin måde at leve på. Det må acceptere nye og bedre ideer. Det må betragte kærlighed som noget virkeligt og ikke som noget abstrakt. — De må befri sig for den spontane tendens, at handle aggresivt ved den ringeste tilsyneladende trussel. Dette er hvad denne spændende og kritiske tid i vor historie medfører. Ikke alene kommer der nye muligheder i menneskets livsforhold, men også en indre udvikling, som angår os alle og helt forskelligt fra de undere, som viser sig uden om mennesket. Og dette er den side af sagen, som ikke får nær nok overvejelse. Mennesket er i støbeskeen.

Menneskeheden står i virkeligheden ikke stille og venter på, at et eller andet usædvanligt skal ske. Den udvikler sig. Man har tilbøjelighed til at tænke på

udvikling som blot en fysisk forandring, en tendens, som er opmuntret af den mekaniske fortolkning af biofysiske funktioner, og måden hvorpå udviklingsforandringen er beslægtet med udviklingen af skikkelser i de forskellige arter. Formen er ikke slutningen, men kun et middel — og fordi den fulde fremkomst af udviklingsforandringen ikke er værdsat, bliver billedet så forvrænget, at man føler, at den bedre følelse hos mennesket, gennem hvilken den svage er beskyttet, er i modstrid med det mønster der ses, når kampen for tilværelsen i junglen er gjort synlig. Kendsgerningerne viser manglen ved de gængse udviklings-ideer. For der findes kun én udviklings-proces. Naturen er fuldstændig ens i tæthed, og mennesket er en del af naturen.

Ideen om opfattelsen af udviklingslæren er forvrængede, simpelt hen fordi de bliver betragtet som ensrettet, men i virkeligheden er hver enkelt proces i naturen gensidig. Her er ikke plads til at gå nærmere ind på emnet, men det kan antydes, at når som helst man ser en forandring af en eller anden slags, enten det er en forandring, som videnskaben studerer eller ikke, vil der altid være mere end én virkning indholdt deri. Det er derfor vi søger efter årsager. Og det er derfor, hvis vi skal forstå det, der sker i dag, at vi behøver at studere vort indre jeg, såvel som forandringen, der sker omkring os. Tilpasningsevnerne over for omgivelserne, som er nødvendig i enhver form for liv, er ikke kamp, men mangel på kamp. Det er forandring i selve udviklings-enheden, således at den kan fortsætte at leve side om side med en trussel, som kan opstå. Dette er, hvad Jesus mente med, „at vende den anden kind til". En skabning, som gør modstand mod forandring i omgivelserne og som er ude af stand til at indrette sig efter nye og måske farlige tilstande, som kan opstå, vil omkomme. En af de største fejltagelser, der bliver gjort med hensyn til at drage slutninger af, hvordan og på hvilken måde, den nye tidsalder vil komme, er at sammenligne med fortiden på en alt for overfladisk måde — det samme som videnskabsmændene gør, når de vurderer udviklingen. Både mennesket og universet forandrer sig. Og det betyder, at intet nogen sinde gentager sig helt nøjagtigt. Faktisk kan intet fuldstændigt ens fænomen nogen sinde finde sted, selv ikke med videnskabelige eksperimenter.

Hvad der sker kan beskrives på mange måder. Udviklingen er et kredsløb. Hensigten med denne artikel er at betragte betydningen og vigtigheden af stoffet, da der råder så megen forvirring med hensyn til, hvorvidt rumfartøjer er materialistiske eller ikke. Udvikling, sagt på den måde, kan forklares som værende en proces, i hvilket stoffet bliver af voksende betydning jævnsides med en tendens, der får det til at blive af formindsket betydning. Dette kan sammenlignes med et træ's vækst og forfald eller det menneskelige legeme eller frigørelsen af energi og den følgende spredning af den .

Videnskaben har allerede fundet ud af, at stoffet i virkeligheden er en sanseopfattelse, at vi ikke rører en genstand på en virkelig måde, når vi samler den op, fordi to atomer ikke kan berøre hinanden, men er adskildt af rum, som i forhold er lige så uhyre, som de afstande, der adskiller planeterne i solsystemet. Desuden ved man nu, at atomet er et system af kraftpåvirkninger, ordnet på en vis måde — energi som ingen rigtig forstår, undtagen at de ved, det ikke er massivt på den måde, som vi sædvanligvis bruger ordet på. Vore fysiske sanser er skyld i, at vi betragter denne illusion for at være virkelig. De holder os fast til en vis erfaring, som faktisk er en begrænsning. Sanserne kommer frem efterhånden som udviklingen skrider frem. Det er svagt antaget, at da mennesket kom frem i en eller anden fjern jungle, var det i besiddelse af visse sanser, som havde udviklet sig, da den dyriske form tog skikkelse, og at disse sanser ikke siden har forandret sig. Der er imidlertid ikke nogen som helst grund til at tro, at det skulle være rigtigt, og det er i modstrid med den almindelige tendens, man ser i udviklings-prosessen.

Det er fastslået, at lavere dyr ikke kan se farver. Grækerne har intet navn for blåt — en utrolig kendsgerning, når man tænker på det — de kalder havet „vinfarvet". Og hvis man studere ens egen opfattelse af farve, finder man, at dens intensitet skifter med helbredstilstanden, og farvernes livlighed bliver stærkere ved mentale øvelser (der kommer en ejendommelig tre-dimensionel virkning efter en vis tid). Sanserne udvikler sig stadig. Man læser om mystikere, som kan se og høre noget, som normalt er usynligt eller uhørligt.

Videnskaben hjælper sanserne ved hjælp af mikroskobet, geigertælleren, røntgenrøret o.s.v. Og dens definition af det, som er fysisk og det som er ikkefysisk, *forandrer* sig, når nye målemetoder er opfundet. Om en genstand er „fysisk" eller ikke afhænger

af, om den kan måles eller ej. Der er for nylig opdaget visse kraftcentrer omkring hver genstand og hver levende organisme — de kaldes „nodal-punkter", de er usynlige, men kan dog konstateres ved hjælp af radioniske instrumenter. Man regner dem som „ikke fysiske" — men da man har midler til at måle dem (på samme måde som elektricitet måles), vil de blive „fysiske", lige som elektronen er „fysisk" for en videnskabsmand, endskønt han ikke har den ringeste ide om, hvordan de i virkeligheden ser ud. Man kan se, at det er dette, som ligger bagved, når man vil prøve at finde ud af, om flyvende tallerkener er virkelige eller ej, og det kommer ikke så meget an på af hvilken beskaffenhed tallerkenerne er, men mere den menneskelige evne til at fatte det. De kan være lavet af „stof", som er helt usynligt for os — kun på grund af vore sansers begrænsning. Udviklingen af sanserne betyder, at i en fjern fremtid vil man ikke behøve mikroskopet eller røntgenstrålerne. Et højere udviklet væsen vil måske være i stand til at se disse „nodal" punkter i rummet. Som det vil vise sig senere i denne artikel, er — som alt andet — den ene side af sagen i selve udviklingsprocessen.

Ved at prøve at analysere måden, på hvilken hver af os kan søge i sig selv efter midlerne til at prøve at finde ud af, hvad der sker i dag, vil det være nødvendigt med et advarende ord. Denne gensidige aktivitet, der hentydes til, kaldes ofte „naturens ligevægt", skønt forfatteren i „Forståelsens Grænser" hentyder til den, som Dynamisk Balance — en beskrivelse, som er af større betydning og kan bruges om alle afskygninger af gensidig virkning. Det er en tilstand i hvilken kapaciteten må svare til det stof, man får ind — på samme måde som en baby ikke kan spise voksnes føde, før den har nået et vist alderstrin. Det passer lige så godt på menneskets åndelige udvikling, hvor for megen kundskab er ødelæggende.

Her er en meget overbevisende grund til, at rumfolk, med deres større viden, ikke søger fuld kontakt med os. De ved fuldt ud, at udvikling er en *gradvis* proces.

Det er ubetinget fuldstændig tillid til det gode, som vil gøre et menneske i stand til at indtage kundskaber hurtigere — resultatet kan godt blive et ophold på en sindsygeanstalt. Denne artikel går ud på at vise, hvorfor det er sådan.

De fleste af vore tanker har vi fået fra andre. Vi får dem fra det skrevne og talte ord, gennem vor uddannelse og når vi læser aviserne og diskuterer verdensbegivenhederne. Og ord er mærkelige ting. De kan give forskellige menings-spidsfindigheder til forskellige mennesker, og deres betydning forandrer sig som tiden går. Et ord er kun et symbol, som fremkalder et åndeligt billede, og de følelser, der fremkaldes af disse mentale billeder, er det, som betyder noget. Endskønt det ofte siges, at vore tanker behersker vort liv, er det i virkeligheden den følelse, der er fremkaldt af disse tanker, som hersker. Det er disse følelser, der kan være så farlige, hvis man fortolker dem negativt. Det vil sige, hvis man fordyber sig i noget, som kan være skadelig for én selv eller andre. Mystikkens hemmelighed ligger deri, *at man først, i sig selv, skaber en overbevisning af absolut godhed* og derefter dvæler ved disse mentale øvelser over et ord. Derefter vil ens følelser for det ord, forandre sig, og nye meninger dukker frem. Denne vigtige, forberedende tro's tilstand kan ikke skabes på en nat, men kan kun komme gradvis ved at lade være med at tænke på ubehagelige ting. Der er en meget mærkelig proces indblandet her, som har tilknytning til hele udviklings-processen, hvori det er mere vigtigt at glemme end at huske. Man forstår det kun i virkelig forstand efter man har været igennem en rækkefølge af lærdom af viden — og derpå med vilje glemmer, hvad man har lært. Hvorledes dette foregår, ser man, når man skal dygtiggøre sig ved et eller andet. Så længe man beskæftiger sig med de individuelle øvelser, der er nødvendige for at erhverve den dygtighed, kan man ikke blive mester. For at kunne køre ordentlig på cykel, må man glemme, hvordan man bevidst skal holde balancen og styre. Når man prøver at finde udførlige instruktioner om, hvorledes man skal udvikle sin ånd i retning af det mystiske, finder man sjældent sådanne instruktioner, da farerne er så store. Hvert menneske må finde sin egen vej. Men det første og vigtigste af alt er, at man aldrig må mindes ubehagelige og ulykkelige ting. Ved at gøre dette, løber du ikke fra dit ansvar, som nogle vil påstå. Du gør dig selv og verden bedre. Kundskab er det afgørende, og det er forståelse at kunne glemme. — Videnskaben er halvvejs igennem denne proces.

Vi taler imidlertid om ord. Vi ved, at ord har haft forskellig betydning igennem tiderne. Selv ordene gentager sig ikke helt fuldstændigt. Et tydeligt eksempel på dette er et ord som „synd". Forskellige

kulturer og forskellige folkeslag har forskellige standard. Hvordan et sådant ord forandrer sig, over en lang periode, kan man se et eksempel på, når man betragter Davids „gode“ levned med alle dets grusomheder og afskyeligheder — og hvilken slags „godt“ liv, der er afgørende i dag.

Den måde, som hver enkelt ord bliver brugt på, får større betydning i ens sind, ved at forbinde det med tilstanden i den Dynamiske Balance, som påvirker vor egen psyke (derfor min advarsel). Man kan drage den slutning af den meget anbefalede bog: „The Pattern of Health“ (Vincent Stuart Ltd.), at sygdom er „synd“. Det vil sige, at det at spise noget skadeligt er syndigt. Alt det, som forstyrrer naturens ligevægt, er en krænkelse af det, som er godt for velbefindendet. Alle onde tanker, såvel som onde gerninger (og det betyder *onde* tanker, selv om det onde synes at komme ude fra ens omgivelser) forstyrrer naturens tendens til at frembringe optimistisk velbefindende. Derfor er de følelser, der fremkaldes af de ord, vi læser, af største betydning. Når vi læser fortællinger om Atlantis eller Lemurias undergang, når vi læser om mulige onde væsener i rumfartøjer, så husk på, at ved at fordybe sig i disse tanker, gør man sådanne trusler mere virkelige. Vi læser lignelser — ligesom vi læser en lignelse, når vi læser om Armaggedon i Bibelen. *For selv videnskabens kategoriske erklæringer er, når alt kommer til alt, kun lignelser.* Husk på, at vi ikke bor i det samme univers, som beboerne i Atlantis. Det har forandret sig, lige såvel som vi har forandret os. Husk også, at disse forsvundne civilisationer, der svigtede, er uddøde. Disse fordums mennesker forstod ikke det, som vi er nødt til at forstå i dag. Ved sammenligninger er det altid afgørende at forstå, at det, vi skal lære, er indirekte og nærliggende — lige som det kan siges, at brintbomben ikke i sig selv, er midlet til at skabe et fredeligt samfund, men kun midlet til at lære mennesket, at det ikke kan fortsætte med at bruge vold.

Da vi er bange, er det nødvendigt, at vi lærer ikke at være bange. Det eneste onde der er, er det onde, vi skaber gennem frygt. Thi frygt er det modsatte af kærlighed. Vi lever i dag i en civilisation, som giver hver af os modgang. Vi lever i en frygtens verden, en verden, hvor det næsten er umuligt at få uforfalskede fødevarer. Vi er bundet til en handelsmæssig, organiseret pengeafpresning. Og vi kan ikke undgå det. Det er en civilisation, som må udryddes. Men, det er ikke mennesket, som skal udryddes. Der er mange tegn på, hvis man gør sig den ulejlighed at søge, at midlerne til at bygge en bedre civilisation er ved at komme frem, og at man ikke kan undgå at se, hvorledes den nuværende civilisation bliver ødelagt.

Devolutionen denne gang — i kosmisk forstand — ligger på et højere plan. Materien mister sin betydning i forhold til mennesket. Der vil ikke blive svovl og lynild, ingen fysisk ødelæggelse — men der vil komme en Kristus i hver af os, så at ødelæggelsen af den gamle civilisation bliver vort eget værk. Og det arbejde er begyndt. Bliv derfor færdig med frygten og erstat den med håb og inspiration. Fordi det er på den måde forandringen foregår — og du kan hjælpe til ved at gøre det samme.

Den senere udvikling i radioen, ved hvilken disse nodal punkter ude i rummet blev fundet viser, at de danner et vist mønster, der omfatter både radiale og spiralformede linjer og kan måske udstrække sig til en ubestemmelig afstand. Når nodal mønsteret er tegnet rundt om en person, som tænker på noget bestemt, og når denne så skifter over til en anden tanke, finder man, at nodernes stilling er forandret. Således ser man, at vor tænkning virkelig forandrer tilstanden af rummet på en eller anden fin måde. Man hører ofte sådanne udtryk som „udstråler kærlighed“ eller „udstråler had“. Sådanne eksperimenter som disse viser, at der er videnskabelig baggrund for den slags bemærkninger. Den måde, vi tænker på verden på, har nogen virkning på verden selv, og den måde verden derefter har indflydelse på os, på et senere tidspunkt. Hvis vi fæster os ved de ubehagelige ting — hvis vi tager varsler om fare — for bogstaveligt, skaffer vi os selv ulykkelige hændelser, farlige hændelser. Psykologien har fundet rigelige beviser for denne påstand, i forbindelse med individet. Og nu er måden, hvorpå den arbejder udenfor mennesket ved at blive lidt mere kendt.

Få den ide anbragt i dit sind, at udviklingen beskytter kun det, som er gavnligt. Og dette er ikke noget, der kun angår det psykiske, men mennesket som helhed dets åndelige og mentale evner. Udvikling betyder bevarelse af det bedste. Og det betyder intet mindre end, at det gode altid er det højeste. Få den tanke bort, at sind og materie ikke hører sammen,

og forstå, at intet som helst kan ødelægge det virkelige „Jeg“ — og intet kan skade det, undtagen — Dig selv.

Orbit, marts 1962. Oversætter Jacob Jensen.

fortsat fra side 41

sig kun at være en degenereret afart af Homo Sapiens, har vi en bekræftelse af den venusianske påstand om oprindelsen af Jordens første menneskelige indbyggere (Se Adamskis „Inde i Rumskibene“). Ifølge deres annaler blev de første mennesker bragt hertil fra andre, mere udviklede planeter som „landsforviste“, der havde brudt Den Universelle Lov og levede i disharmoni med deres hjemplanets mennesker. Disse første indbyggere var imidlertid meget højere udviklede end vi af denne civilisation, men degenererede gradvist så vidt, at de havde kønslig omgang med dyr (aber). Disse degenererede er uddøde som en unaturlig art, men deres rester er fundet rundt om på kloden som den salgs afarter, vi kender som Neanderthalmanden og lignende. (Mands-aber eller abemænd).

Ifølge professor Matthes sidste opdagelse er de kun degenererede afarter af de oprindelige mere menneskelige væsener fra Istiden. — Så en ny teori bygget på professor Matthes fund kunne vel lyde, at „mennesket stammer fra et guddommeligt billede og ikke fra dyrene“. Udviklingen på Jorden gik ned først (degeneration) og så opad igen. Dette er netop, hvad de venusianske annaler fortæller os: Jordens udvikling er *ikke* konstant opadgående, men har indtil dato været op og ned“ .....

Rey d' Aquila - 27. august 1962 - Per Borgaard.

Tre ballonprojekter skal hjælpe udforskningen af forholdene i verdensrummet

En serie astronomiske eksperimenter i stor højde med balloner er planlagt for det indeværende år af videnskabsmænd ved Luftvåbnets Cambridge forskningslaboratorier i Bedford, Massachusetts.

Tre programmer — Star Gazer, Sky Top og Balast — der hver har sine egne forskningsmål og benytter forskellige astronomiske systemer — er involveret. Det primære formål er at skaffe flere oplysninger om forhold i det nærmeste rum, med hovedvægt på Månen, Venus og Mars.

Kun et af de tre astronomiske projekter — Star Gazer — vil kræve bemandede balloner. Gennem dette projekt håber videnskabsmændene at finde frem til den bedste indretning af og arbejdsmetode i bemandede ballonobservatorier, skulle ubemandede ballon- og satellitobservatorier ikke kunne fremskaffe tilstrækkelige rum-data. Star Gazer vil udføre tre grundlæggende eksperimenter:

Et studium af virkningen af uro i luften på billedklarheden i højder op til 86.000 fod.

Fotoelektriske studier af forskelle i en stjernes lysstyrke, der frembringes af atmosfæren.

Forsøg med infrarødt lys for at afgøre virkningen af vanddamp på varierende lysbølgelængder i en given højde.

Ved at bruge en inferometerteknik håber videnskabsmænd i luftvåbenet at opnå målinger af Månens nattetemperatur, der skal være akkurate indenfor en margin på 5 grader Fahrenheit.

De håber også at finde gennemsnitstemperaturen af Mars og Venus' reflekterende overflader. Infrarød spektralanalyse vil blive brugt til at studere den atmosfæriske sammensætning på begge planeter.

Projekt Balast bruger ligesom Sky Top et ubemandet system. Dens nyttelast vil veje omkring 1400 lb. (ca. 700 kg.) og vil blive løftet til en højde af ca. 85.000 fod. I modsætning til Stargazer bruger Balast-sporingssystemet en fuldkommen passiv censor. General Precisions' Librascope Div., Glendale, Californien, forbereder tre systemer, som ventes at spore Venus og andre planeter med en akkuratesse af plus eller minus fem sekunder af en cirkel. (1 grad = 1/360 af en cirkelbue, 1 minut = 1/60 af en grad og 1 sekund = 1/60 af et minut).

Rumteknologi i Cosmic Newsletter nr. 11/62.

Mennesker, som aldrig gør fejl, er folk, som aldrig sætter sig noget fornuftigt for. *Goethe.*

NOUVELLE ADRESSE
Les bureaux du SUFOI
ont été transférés:
9, Rønne Allé
Sunds, Jylland
Danemark